

gaae ud fra Skolen, saa ogsaa forlade den Videnskabs, der læres, at altsaa det, der hyses dem, kan modtages af dem, og at det hyses dem saaledes, at det bliver noget Afsluttet og Noget, de kunne bruge i deres fremtidige praktiske Virksomhed. Derfor jeg forstod det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds, saa var det Noget af dette, han væsentlig havde for Øie, og forsaavidt kan jeg være enig med ham. Naar han særlig fremhævede Bestyrelsesformen ved et theoretisk og praktisk Agerdyrkningsacademi i et Naboland som efterlignelsesværdig for os, da seer jeg mig for Diebliffet ikke istand til med Bestemthed at udtale mig om, hvorvidt noget Egnende vil kunne lade sig indføre ved Landbohøjskolen hertilands.

Tale: Jeg havde ikke ventet mig den Indvending fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen), at jeg var af dem, der ikke underkastede sig eller høiede sig for, hvad Fleertallet i dette Thing havde vedtaget, og det især ved denne Leilighed, hvor jeg gjør Mit til, at den Anstalt, der blev til imod min og imod mine Benneres Villie, bliver saa fuldkommen og saa god, som det er muligt, og kommer til at være til Landets Fornødenheder saa meget, som den kan. Det er jo netop dette, jeg gaar ud fra. Jeg mener, at vi bør gribe denne Leilighed til at faae de praktiske Vink, som et Naboland, vi staae i nær Berøring med, har givet os, indførte hos os, for at faae et større Udbytte af denne beføstelige Statsanstalt, som ganske vist er bleven til imod vor Villie. — Naar der fra de fleste Taleres Side er blevet bemærket, at der ikke bliver ansat to nye Lærere, da de ere der isorveien, saa forekommer det mig rigtigt nok at være ganske besynderligt, at dette skal komme frem. Vi tale ikke om, at der bliver ansat to nye Lærere, men jeg for mit Vedkommende taler om, at der bliver givet den Lov, hvorefter Landbohøjskolen er indrettet, en saadan fast Udvidelse, at man, naar man har givet Loven, ikke godt kan komme bort fra den igjen. Den hidtilværende Ordning af dette Forhold er endnu en løsere Ting, som ikke i den Forstand er bleven indlemmet i

Maffineriet, men det vil den blive, hvis vi vedtage den Lov, som der her er Tale om. Altsaa kunne vi ved denne Leilighed ganske lade alle Beregninger ligge, som gaae ud paa, hvorvidt dette eller hiint er dyrere eller billigere. Sagen er, om vi ville give denne Anstalt i den Form, hvori den nu er, den Udvidelse, at vi ville slaae fast, at der skal være to kongelig ansatte Lærere foruden de syv, som der allerede er. — Det er blevet omtalt fra flere Sider, at jeg burde have nævnt Antallet af dem, der havde besøgt Landbohøjskolen i de 9—10 Aar, den har bestaaet; dette Bidrag har jeg Midler til at levere dem, men jeg har som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Rosenhorn) ikke villet uleiligt med mere end een Optælling i saa Henseende. Sagen er nemlig den, at naar man vil forøge det Tal, jeg nævnte med et vist større Tal, saa bliver Forholdet accurat det samme. Jeg kan blot nævne det sidste Aar, saa ville De kunne danne Dem en Forestilling om Forholdet. Det samlede Antal Studerende var 284, deraf være Veterinærer. — De Herrer maae gaae ud fra, at vi have forandret denne Skole fra en Veterinær- til en Landbohøjskole, — 159, Landmænd 52, Landinspectører 19, Havedyrkere 5, — det er dem, vi skulle have en Professor til, — og Sviststuderende 32. — Det glædede mig, at det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen) atter idag har fremhævet for os, at vore tidligere Anstalter have været doctrinært anlagte og ikke mindst de, der senest ere anlagte. Dette er Noget, vi maae være det ærede Medlem meget takkyldige for, fordi han er i en Stilling, ifølge hvilken han dog kan tale med derom. Naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) har omtalt, at naar Taleren er om Underviisningen, saa kan han ikke forstaae, hvorledes man kan gjøre Indsigelse mod den doctrinære Underviisning, idet han mener, at al Underviisning maa være doctrinær, da kan jeg saa overordentlig godt forstaae dette fra det ærede Medlems Standpunkt; men det ærede Medlem maae tillade mig, at jeg opstiller en noget modsat Betragtning. Jeg mener, at Fristelsen til at blive doctrinært netop ligger allernærmest